

Eva Bourke

Hómese

Hogyha kívánhatnék egyet
azt kérném, hadd élhessek
két-háromszáz éve Japánban.

Új nevem is lenne:
Banánfa vagy Tintatartó,
vagy Egy Csésze Tea,

tücskökkel s fecskékkel beszélnek
tudván, hogy a Tejút az
ő szemükben is ott csillog.

Tán útnak indulnék,
messzi Észak felé
vagy magam élnék, s panaszkodnék a látogatók miatt.

Megérteném, hogy a fák
magukért vannak, nem másért
és tanulnék tőlük.

Fontos képjeleket
tanítanék, mint „illelmes béka”
vagy „csiga a Mount Fujin”

és kalandozva megvarrnám szakadt szandálom
vagy a hátizsákom,
miközben rovarok dalát hallgatom.

Életem végére tán egyedül maradnék
egy terményboltban, hova hó
hull be a lyukas tetőn.

Eva Bourke Németországban született és a Münchener Egyetemen tanult művészettörténetet. Az 1970-es évek vége felé Írországba költözött családjával, azóta ott élnek. Eddig öt verseskötete jelent meg.